

[Socialministeren.]

Kommune i videst muligt Omfang at yde Hjælpen i Naturalier eller ved Betaling af Husleje eller Belysning. Jeg mindes ikke at have set, at en Lovgivningsmagt overhovedet ikke tør tage Standpunkt. Hvis Lovgivningsmagten mener, at Hjælpen bør ydes i Naturalier eller ved Betaling af Husleje eller Belysning, bør den sige det; en Lovgivningsmagt skal ikke henstille et eller andet til Kommunerne. Og hvad vil det for øvrigt sige, at man henstiller, at Kommunerne i videst muligt Omfang skal yde Hjælpen i Naturalier? Efter hvilke Hensyn skal det være? Hvad betyder „i videst muligt Omfang“? Men rent bortset fra, at jeg altsaa ikke kunde gaa med til en Bestemmelse, der er formuleret paa denne Maade, er jeg ogsaa uenig i Realiteten. Trangen kan foreligge saa umaadelig forskelligt for de forskellige Personer og for de forskellige Kommuner, at jeg ikke ønsker gennem Loven forud at give nogen som helst Henstilling eller Bestemmelse om, under hvilken Form Hjælpen skal ydes. Nogle trænger til Hjælp i Form af Husleje, andre trænger til Hjælp i Form af konstant Betaling, atter andre i Form af Hjælp til Brændsel eller Belysning, og mange — det vil ikke være sjældent — trænger til Hjælp i Form af Tøj, medens de maaske paa andre Omraader er sluppet igennem. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen reel Mulighed for, at Rigsdagen kan sige til den enkelte Person eller den enkelte Kommune, at Hjælpen skal ydes i den eller den bestemte Form.

Endelig kommer jeg til Ændringsforslaget under Nr. 6, der jo kort og godt gaar ud paa, at Vinterhjælpen til de fattige skal skaffes gennem en Forhøjelse af Afgiften paa Kaffe. Dermed er man nogenlunde sikker paa, at de Personer, man vil hjælpe, i vid Udstrækning kommer til at betale Hjælpen selv, og det kan jeg ikke gaa med til. Der er virkelig ikke mange Livsnydelser tilbage i de Kredse, her er Tale om; vi har gjort Cigaretterne dyrere, vi har gjort Kaffen dyrere, og skal Kaffen nu have en Omgang til, finder jeg, det er ganske umuligt at give nogen Begrundelse derfor. Dette Forslag maa jeg bestemt modsætte mig.

Naar den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at et stort Parti har Krav paa at faa at vide, ad hvilke Veje Dækning skal ske, vil jeg dertil svare, at det vilde det ærede Medlem utvivlsomt have faaet at vide, hvis dette Lovforslag havde været isoleret,

men det ærede Medlem ved jo godt, at selv om Lovforslaget om Vinterhjælp gennemføres saa hurtigt, staar det alligevel i Forbindelse med en lang Række andre Forslag, som det er Mening at gennemføre, og det vilde derfor være ganske urimeligt at give særlige Dækningsregler for dette enkelte Forslag. Og uanset at jeg ved, paa hvilke Omraader det er Hensigten at søge opnaaet Enighed om Kriseforanstaltninger af vidt forskellig Karakter, er jeg i Øjeblikket ikke en Gang i Stand til — fordi disse Forslag ikke er udarbejdet — at sige, hvor store Krav der i den Anledning stilles til Statskassen. Hvordan skulde jeg saa kunne give det ærede Medlem de Oplysninger, som det ærede Medlem her kræver? Jeg afviser Betimegheden af et Krav om at faa at vide, hvorledes Dækningen for et Forslag om Vinterhjælp skal ske. Vi trænger til at faa dette Forslag gennemført hurtigst muligt, og vi ved, at de samlede Forhandlinger om alle de øvrige Kriseforanstaltninger vil trække ud. Jeg maa derfor fastholde, at det er urimeligt at kræve Dækningsregler for de ca. 10 Mill. Kr., det her drejer sig om, og maa altsaa i det hele anmode om, at man stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemmer for de af mig stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalgsflertallet.

Fritze Teisen: Det er naturligvis beklageligt, at den højtærede Statsmin.... (*Socialministeren* [Steincke]: Nej!)... den højtærede Socialminister — undskyld, Ministeren er ikke blevet Statsminister endnu, det glemte jeg — ikke kan tiltræde vore Ændringsforslag, men ikke desto mindre maa vi fastholde dem.

Naar Ministeren siger, at man ikke tidligere har haft nogen Bestemmelse om Strejke og Lockout, er dette naturligvis rigtigt, men nu har man i Folketinget faaet indsat en saadan Bestemmelse, en Bestemmelse, der er rigtig. Hvorfor i al Verden er man saa dog gaaet bort fra denne Bestemmelse, tilmed naar der — hvad Ministeren jo heller ikke tør bestride — er Mulighed for, at der i den kommende Tid kan blive Strejke eller Lockout, om end den bliver af mindre Virkning?

Ministeren vilde ikke blande sig i Udvalgets Forhandlinger, men mente dog, at vi ikke kunde beklage os over, at der ikke havde været den fornødne Tid. Jo, det kan jeg i høj Grad beklage mig over. Det er mig meget vel bekendt, at et Forslag har været til Behandling i Folketinget, men jeg tror, den højtærede Mini-